

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5709209029
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5709209029.7

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci žalobcu: I.P. X., V.. XX.X.XXXX, P. X. I. XXXX/XX, XXX XX B. B., právne zastúpeného JUDr. Martinou Chorváthovou, advokátkou so sídlom v Martine, A. Kmeťa 28, proti žalovanému v rade 1/: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Sinečná 765/3, 900 45 Malinovo, v rade 2/: Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o úvere zo dňa 10.12.2008 a o určenie čiastočnej neplatnosti rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Konanie zastavuje.

II. Žalovaným v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.8.2009, doplneným dňa 27.8.2009, sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, v ktorom by určil, že zmluva o úvere uzatvorená dňa 10.12.2008 medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ v časti "Všeobecné podmienky úveru" - vo výške 0,25 % úroku z omeškania denne, je neplatná. Žalobca tiež žiadal, aby súd určil, že zmluva o úvere uzatvorená dňa 10.12.2008 medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ v časti "Všeobecné podmienky úveru" - v čiastke poplatkov o výške 14.260,- Sk (473,34 eur) a ktoré boli zahrnuté do istiny úveru, je neplatná a tiež, že rozsudok vydaný žalovaným v rade 2/ č.k. SR 06707/08 zo dňa 10.9.2008 je v časti plnenia úroku z omeškania 0,25 % denne a ďalej poplatkov 14,260,- Sk (473,34 eur) neplatný. Uvedené konanie sa viedlo na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15Cb/141/2009.

V dôvodoch návrhu uviedol, že dňa 10.12.2007 uzavrel so žalovaným v rade 1/ úver, číslo zmluvy 5331511 vo výške 26.000,- Sk (863,04 eur). Celková dlžná suma aj s úrokmi predstavovala sumu 40.600,- Sk (1.347,67 eur). V januári 2008 sa dostal do finančnej tiesne, nedokázal splácať dohodnutú čiastku, preto v telefonickom kontakte požiadal žalovaného v rade 1/ o doloženie splátok, prípadne o ich zníženie, avšak žalovaný v rade 1/ jeho návrh zamietol. Dňa 11.1.2008 bola uhradená prvá splátka vo výške 5.000,- Sk (165,96 eur). Žalobca ďalej uviedol, že od apríla 2008 ku dňu podania návrhu dňa 7.8.2009 uhrádza žalovanému v rade 1/ mesačné splátky vo výške 70 eur. Avšak žalovaný v rade 1/ nebral ohľad na to, že žalobca mal záujem úver splácať, žalovaný v rade 1/ podal návrh na vykonanie exekúcie. Na návrh žalovaného v rade 1/ vydal žalovaný v rade 2/ rozsudok, ktorý sa stal právoplatným dňa 13.10.2008 a vykonateľným dňa 16.10.2008. Predmetný rozsudok rozhodol v prospech žalovaného v rade 1/ a priznal mu obrovské navýšenie úrokov z omeškania vo výške 0,25 % denne, ďalej vysoké súdne poplatky vo výške 14.260,- Sk (473,34 eur), trovy konania vo výške 9.514,- Sk (315,80 eur). Dňa 18.6.2009 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie. Celková výška pohľadávky predstavuje sumu 2.041,45 eur. Dňa 16.6.2009 bol žalobcovi zablokovaný jeho účet v Slovenskej sporiteľni. Dňa 23.6.2009 žalobca písomne požiadal súdneho exekútora o vystavenie splátkového kalendára, odblokovanie účtu, nakoľko v banke mal trvalé príkazy na úhrady úverov. Dňa

24.7.2009 doporučeným listom súdny exekútor jeho žiadosť zamietol. Podľa názoru žalobcu list, ktorý zaslal doporučené, nečítali. Žalovaný v rade 1/ uvádza dátum 1.4.2008 na exekútorský úrad, ktorý došiel 2.4.2008. Nasledovali súdnym exekútorom doručené príkazy do Stavebnej sporiteľne, bánk, zamestnávateľovi. Pohľadávka sa navýšila na 2.292,92 eur. Žalobca nemá (v čase doručenia žaloby na súd dňa 11.8.2009) dva mesiace žiadny príjem. Jeho matka, ktorá je na starobnom dôchodku, mu nemôže finančne pomôcť. Sama má vysoké výdaje na byt, výdaje na lieky, ktoré musí užívať, psychicky to nezvládajú. Žalobca ďalej uviedol, že osobne navštívil kanceláriu žalovaného v rade 1/, ktorá uvádza dlžnú sumu 1.624,12 eur. Ku dňu podania návrhu na súd bola uhradená v splátkach suma 1.253 eur. Žalovaný v rade 1/ nemá informácie o zablokovaní finančných prostriedkov vo výške cca 400 eur súdnym exekútorom. Úroky z omeškania denne stále navyšujú. Súdny exekútor uvádza dlžnú sumu 2.292,92 eur. Od decembra 2008 ku dňu podania žaloby neeviduje mesačné splátky, ktoré žalobca uhrádza žalovanému v rade 1/. Nakoľko podľa názoru žalobcu žalovaný v rade 1/ sa obohacuje na obyčajných ľuďoch, navyšuje obrovské úroky, poplatky, úver žalobcu ku dňu podania návrhu navýšil o 300 %, podáva žalobca žalobu na žalovaného v rade 1/ a v rade 2/.

K žalobe sa žalovaný v rade 1/ vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 18.6.2010, v ktorom žiadal, aby súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Okrem iného uviedol, že žalovaný v rade 1/ ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o úvere, pričom išlo o deviaty úver žalobcu. Tiež dôvodil tým, že čo sa týka rozhodovania o platnosti zmluvy o úvere, resp. jej častí, je tu prekážka veci už rozhodnutej, nakoľko vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom v rozhodcovskom konaní. K výške poplatkov a úrokov z omeškania žalovaný v rade 1/ uviedol, že s ich výškou žalobca vyjadril svoj súhlas, a to podpisom zmluvy o úvere.

Žalovaný v rade 2/ sa k žalobe vyjadril faxovým podaním zo dňa 12.7.2010, doplneným písomne dňa 14.7.2010, v ktorom žiadal, aby súd žalobu zamietol, pričom namietol uplynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keďže má za to, že žalobcovi bol napadnutý rozhodcovský rozsudok doručený dňa 9.10.2008 a žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku bola na Okresný súd Martin podaná až dňa 11.8.2009, t.j. po uplynutí zákonnej lehoty v zmysle ust. § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Žalovaný v rade 2/ tiež namietol miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Martin s tým, že podľa ust. § 88 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, na konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku je vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania.

Dňa 15.6.2012 bol Okresnému súdu Martin doručený návrh žalovaného v rade 1/ na prerušenie konania, a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci konania o ústavnej sťažnosti žalovaného zo dňa 7.6.2012.

Súd uznesením č.k. 7C/59/2012-245 zo dňa 3.7.2012 prerušil konanie 7C/59/2012 do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Ústavnom súde v Košiciach pod spis. zn. Rvp 5556/2012.

Ústavný súd rozhodol uznesením č.k. IV. ÚS 455/2013-15 dňa 24.7.2013, právoplatným dňa 11.10.2013 tak, že sťažnosť žalobcu zamietol ako neopodstatnenú.

Súd preto nakoľko odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené, pokračoval v konaní.

Dňa 16.10.2014 bolo súdu doručené späťvzatie žaloby žalobcom bez udania dôvodu (č.l. 311 súdneho spisu).

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 2 OSP súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 3 OSP nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Na základe vyššie uvedeného súd konanie podľa § 96 ods. 1 až 3 OSP zastavil. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu v sporovej veci, túto môže na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon (§ 41 OSP) je prejavom autonómnej vôle žalobcu s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania. Súd preto rešpektujúc vôľu žalobcu nezotrvať v konaní rozhodol o zastavení konania.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd posúdil okolnosti, za ktorých došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom a na základe uvedeného rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Súd mal za to, že pokiaľ nejde o prípad § 146 ods. 2 druhá veta OSP z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobca zavinil zastavenie konania. Žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu. Na základe uvedeného je žalobca povinný nahradiť žalovaným v rade 1/ a 2/ trovy konania. Žalovaní v rade 1/ a 2/ si však v priebehu celého konania žiadne trovy neuplatnili, preto im ich súd nepriznal.

Súd na základe žiadosti žalobcu zo dňa 22.4.2010 o ustanovenie zástupcu z radu advokátov, ustanovil žalobcovi uznesením č.k. 15Cb/141/2009-74 zo dňa 29.4.2010 zástupcu na zastupovanie v celkom konaní JUDr. Martinu Chorváthovú, advokátku so sídlom v Martine, A. Kmeťa 28.

V späťvzati žaloby si právna zástupkyňa uplatnila trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie zastupovania zo dňa 7.5.2009 a pojednávanie bez prejednávania veci zo dňa 12.5.2014, spolu vo výške 83,95 eur.

Novela vykonaná zákonom č. 332/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2012 odňala súdom rozhodovaciu právomoc ustanovovať účastníkovi zástupcu na účely poskytovania kvalifikovanej právnej pomoci. Túto právomoc preniesla na Centrum právnej pomoci. Rovnako už centrum rozhoduje aj o uplatnených nákladoch advokátov ustanovených ex offio, nakoľko dňa 1.1.2006 nadobudla účinnosť novela vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ktorá zaviedla do vyhlášky tretiu hlavu druhú časť, podľa ktorej je centrum oprávnené a povinné pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia postupovať.

Súd preto odkázal právnu zástupkyňu s nárokom na náhradu trov konania na Centrum právnej pomoci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.